

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

ואהיבא קאי אינו מכיר. ולא צעי למימר דקאי אמי שצא דרך
 וחשכה לו^א ודברי הכל דמוכחא מתני' דצמאי דפליגי ר"מ
 ורבי יהודה איירי: **דף א** אמרו דערב בפת אלא דהק"ט מאן קתני
 דה דברי הכל. וא"ת ולר' יהודה מאי להקל איכא כיון שאפילו צית
 יכול לומר שציתמי במקום פלוני^ג וי"ל
 דהאי להקל איכא ליתא אילן או
 גדר ומקום מסויים במקום שרובה
 לקנות שציתה^ד:

ויצא עשיר חוץ לתחום. קשה לר"י
 דממקרי ליה עשיר^ה דמשמע
 שרובה לחזור וללון צביתו ואיך יכול
 לחזור והלא אין לו אלא אלפים
 מעירובו לזד עירו ואפילו אם ציתו
 הוא להשאון כצניטתו לזד עירו לא
 יהיה לו צתוך ציתו אלא ד' אמות
 ואטו שפוטני עסקינן שילון צביתו
 ולא יהיה לו אלא ד"א ונראה לר"י
 דלא חוץ לתחום היינו חוץ לעצורה
 של עיר כה"ג איכא צבילד מערבין
 (לקמן דף טו.) ועוד אומר ר"י דהאי
 דקאמר וי"א עשיר חוץ לתחום לא
 שרובה לקנות שציתה חוץ לתחום אלא
 שרובה לחזור ולקנות שציתה צתוך
 התחום ונקט הכי^ו משום דבי מאיר
 דקתני לא י"א עשיר חוץ לתחום
 וקמ"ל אע"פ דלא חוץ לתחום דמי
 השתא לנצח צדקן ואפ"ה אין יכול
 לערב צבגליו דכיון דכל עיקר יציאה
 זו לא היה אלא כדי לערב^ז ואגב דנקט
 רבי מאיר נקט נמי רבי יהודה:
 האי

להקל עליו א"ר יהודה מעשה באנשי בית ממל ובאנשי בית גוריון בארומא
 שהיו מחלקין גרוגרות וצימוקין לעניים בשני בצורת ובאין עניי כפר שיחין
 ועניי כפר חנניה ומחשיכין על התחום למחרת משכימין ובאין אמר רב אשי
 מתניתין נמי דיקא דקתני^ח מי שיצא ליער שמערבין לה והחזירו חברו
 הוא מותר לילך וכל בני העיר אסורין דברי רבי יהודה והוינן בה^ט מאי שנא
 איהו ומאי שנא אינהו ואמר רב הונא הכא במאי עסקינן כגון שיש לו שני
 בתים ושני תחומי שבת ביניהן איהו כיון דנפקא ליה לאורחא הוה ליה עני והנך
 עשירים נינהו אלמא כל במקום פלוני עני אין עשיר לא ש"מ^א מתני ליה^ב רב
 חייה בר אשי לחייה בר רב קמיה דרב אחד עני ואחד עשיר א"ל רב סיים בה
 נמי הלכה כר' יהודה רבה בר רב חנן הוה רגיל דאתי מארטיבנא לפומבדיתא
 אמר

דעיקר עירוב במקומי הוא: ולא אמרו. דמשמע עיקר עירוב אינו צפת אלא להקל על העשיר
 מסקנא דמילתיה דר"י היא דהא רבי מאיר נמי מודה צה דעיקר עירוב צבגל במקומי: **סיני** כוסייה דר"ג. דלמא [ע"א] מחלוקת במקומי דאפילו
 היכא דלמא במקומי לר"מ עשיר לא ור' יהודה נמי לא שרי לעשיר אלא במקומי אכל במקום פלוני לא: ה"ג **ולא י"א עשיר חוץ לתחום** ויאמר
סהא שציתמי במקומי. והאי חוץ לתחום לאו דווקא אלא צבוק התחום ואי דווקא חוץ לתחום צתוך ד' אמות קאמר שצו שציתתו: **שלא אמרו**
לערב צבגל אפילו כי האי גוונא דלמא במקומי אלא למי שצא דרך כו' אלמא לר"מ אפילו במקומי עני אין עשיר לא: **וי"א עשיר חוץ**
לתחום. אם ירצה: **ויאמר שציתמי במקומי**. אלמא לר' יהודה לא שרי לעשיר אלא במקומי כרב נחמן: א"ר יהודה מעשה באנשי בית ממל
ובאנשי בית גוריון בארומא. מקום: גרוגרות. תאניס יבשים: **צימוקין**. ענבים יבשים שנתייבשו ונלטמו: **עניי כפר שיחין**. סמוכין להן
 לארומא צתוך ד' אלפים: **ומחשיכין על הסהוס** כו'. אלמא עיקר עירוב צבגל וצמקומי ווע"ג דעניס היו והאלו וציתתם איתנהו כעשירים דמו דא"ל
 להם בלא מוון צ' סעודות ווע"פ^כ היו מערבין צבגלן ומחשיכין דהיינו במקומי כרב נחמן ט' אלמא עיקר עירוב צבגל ומחשיכין על התחום
 ווע"ג דלגבי עירוב עשירים הן דהא מציתם יואלץ על כך ויש להן פת אפ"ה שרי כי לית ליה שליח לערב ז' צבגליו: **מסני** נמי דיקא. כרב נחמן
 דלר' יהודה במקום פלוני עשיר לא וכי פליג אדר"מ במקומי הוא דפליג: **מי שאלא**. כל דהו והחזיק צדק לעיר שמערבין שסמוכה לעירו
 לטוף ד' אלפים ויכול אדם לילך מוון לזו ע"י עירוב: **והחזירו חברו**. דל"ל עת חמה הוא עת לינה הוא דללקמן (ג). **הוא מותר לילך**. למחר לאותה
 עיר אחרת וכל בני עירו אסורין: **שיש לו צ' פאים**. אחד צוה ואחד צוה והיה רוצה לילך לציתו שצביר אחרת מע"ש ולשצות שם בשצת ולא
 י"א מציתו אדעתא דקניית שציתה צבוק התחום ולחזור אלא אדעתא למיזל עד התם והחזירו חבירו: **איהו כיון דנפק לאורחא**. משום הליכה
 ממש ולא משום לערב צבגליו הוה ליה עני ויכול לומר שציתמי צבוק התחום ויסיים מקום היניכר לו שם. ופלוגתא דלמורחא היא לקמן (ס) איכא
 למ"ד דאפילו לא אמר נמי (י) כיון דאנן סהדי דהתם צעי למיזל כמאן דלמא דמי וע"כ צבגל אמר מידי עסקינן דהא דלא קתני ואמר שציתמי
 במקום פלוני ועוד מדפליג ר"מ עלה ואמר הרי זה חמר גמל ש"מ צבגל אמר שציתמי במקום פלוני עסקינן דהא ר"מ מודה צעני. וא"ת ר"מ
 עשיר חשיב ליה להאי דמשום דהחזיק צדק פורתא לא משוי ליה עני א"כ דעשיר חשיב ליה ר"מ חמר גמל אמאי הא צביתו לא רצה לקנות
 דהא אמר שציתמי צבוק התחום ושם לא יכול דהא לאו עני הוא ולא יזוז ממקומו מיציעי ליה אלא צבגל אמר עסקינן ור"מ נמי עני משוי
 ליה ומשום דלא אמר כלום מספקא ליה אי דעתו לקנות שציתה צבוק התחום או שמא חזר צו לגמרי מליך למחר לאותה העיר ודעתו לקנות
 שציתה צביתו הלכך חמר גמל הוא: הנה עשירים נינהו. ואפילו אמרו שציתתו במקום פלוני אסור דאי לא אמרו פשיטא. אלמא כל במקום
 פלוני לר' יהודה עני אין עשיר לא ולהכי נקט יש לו צ' צמית דאי לא הוה ליה ציתתא התם לא הוה אמרינן כי לא אמר כמאן דלמא דמי
 דלמא קא דר ציה: הלכה כרבי יהודה. וכרב נחמן במקומי: הוה אפי מארטיבנא. רגיל דאתי בכל שצת מארטיבנא לפומבדיתא
 והיה

עני הוא דאקילו רבנן גביה. הצא דרך ואין עמו פת הוא דאקילו
 רבנן גביה לומר שציתמי במקומי כשאנו מכיר אילן או גדר או למכיר
 לומר שציתמי במקום פלוני: **אכל עשיר**. כגון יושב צביתו לא זו ולא
 זו: עיקר עירוב צבגל. שציתמי תחמי אפילו לעשיר אם י"א והחשיך
 וזה עיקר מלות עירוב כדמתי לא

אמרו לערב צפת כו' אלמא עיקר
 תקנת עירוב לר' יהודה צבגל היא:
 וכו' שאמרו חכמים. דמשמע דעיקר
 תקנתא לאו הכי הוא אלא קולא
 צעלמא הוא שאמרו אלא העני לערב
 צבגליו: **מאן קאמר ליה ר"מ**. דלמא
 עיקר עירוב צפת: **ואפ"ה קאי אפילו**
מכיר או שאינו צקי צהלכה. ואמר
 שציתמי תחמי עלה קאמר ר"מ וזהו
 שאמרו כלומר דאפילו להאי דלמא
 במקומי קולא הוא דאקילו רבנן גביה
 אכל לא זהו עיקר תקנת עירוב: ולא
 אמרו לערב צפת. דמשמע דעיקר
 עירוב כי איתקן צבגל לעיקר ולא
 אמרו צפת אלא להקל על העשיר:
מחוקה במקום פלוני. דאין כאן לא
 עירוב צפת ולא עירוב צבגל אלא
 אמירה צעלמא עלה קאמר ר"מ עני
 אין עשיר לא: **אכל במקומי דברי**
הכל אחד עני ואחד עשיר. דעיקר
 עירוב צבגל: ה"ג וכו' **שאמרו**.
 דמשמע דאין זה עיקר עירוב אלא
 קולא הוא דלמא לעני על כרחך ר"מ
 קאמר לה. ווע"ג דמוקמינן לה צמי
 שצא דרך וחשכה לו והיה מכיר
 אילן או גדר ואמר שציתמי צעיקרו
 והאי אפילו לר' יהודה לא זהו עיקר
 מלות אפ"ה לא מליץ לאוקומא כר'
 יהודה משום דקתני צה עני ואילו ר'
 יהודה אהד עני ואחד עשיר קאמר:
אמי שצא צדקן וחשכה לו. והיה
 מכיר אילן ואמר שציתמי צעיקרו
 דקתני קנה שם שציתתו ועלה קאמר
 זה הוא שאמרו העני מערב צבגליו
 דהא קולא לעני הוא דאקול לא שיהא
 זה עיקר עירוב אלא צאומר שציתמי
 במקומי ור' יהודה אמר אפילו לעשיר
 שהיה יושב צביתו ואמר שציתמי
 צבוק אלפים הקילו נמי ופך על גב
 האב בדרך עני הוא חשוב
 חבוב מצייה לרוב
 עובדי דרביס, וכבר הותר
 לו לערב צבגליו. וכיון
 שאמר שציתמי במקום
 שני התחומין קנה לו התם
 שציתתו, ויש לו לילך
 מביתו זה שלן בו לביתו
 האחר בסמוך ד' אלפים
 אמה. אבל בני העיר כיון
 שלא החזיקו בדרך הוה
 להו עשירים. ואף על
 גב (דאמרין) (דאמרין)
 שציתתו במקום פלוני
 לא קנו שציתתו התם,
 דלא אמרו לערב במקום
 פלוני בריבוי אלא עני
 אבל עשיר לא. תניא
 כפירושא דרב הונא. מתני
 ליה בר חייה בר אשי
 לחייה בר רב אחד עני
 ואחד עשיר, א"ל רבא
 תנייה הלכתא כרב יהודי.
 רבא בר חנן רגיל דאתא
 מאנטוביא לפומבדיתא
 לפריקה דרב יוסף

דעיקר עירוב במקומי הוא: ולא אמרו. דמשמע עיקר עירוב אינו צפת אלא להקל על העשיר
 מסקנא דמילתיה דר"י היא דהא רבי מאיר נמי מודה צה דעיקר עירוב צבגל במקומי: **סיני** כוסייה דר"ג. דלמא [ע"א] מחלוקת במקומי דאפילו
 היכא דלמא במקומי לר"מ עשיר לא ור' יהודה נמי לא שרי לעשיר אלא במקומי אכל במקום פלוני לא: ה"ג **ולא י"א עשיר חוץ לתחום** ויאמר
סהא שציתמי במקומי. והאי חוץ לתחום לאו דווקא אלא צבוק התחום ואי דווקא חוץ לתחום צתוך ד' אמות קאמר שצו שציתתו: **שלא אמרו**
לערב צבגל אפילו כי האי גוונא דלמא במקומי אלא למי שצא דרך כו' אלמא לר"מ אפילו במקומי עני אין עשיר לא: **וי"א עשיר חוץ**
לתחום. אם ירצה: **ויאמר שציתמי במקומי**. אלמא לר' יהודה לא שרי לעשיר אלא במקומי כרב נחמן: א"ר יהודה מעשה באנשי בית ממל
ובאנשי בית גוריון בארומא. מקום: גרוגרות. תאניס יבשים: **צימוקין**. ענבים יבשים שנתייבשו ונלטמו: **עניי כפר שיחין**. סמוכין להן
 לארומא צתוך ד' אלפים: **ומחשיכין על הסהוס** כו'. אלמא עיקר עירוב צבגל וצמקומי ווע"ג דעניס היו והאלו וציתתם איתנהו כעשירים דמו דא"ל
 להם בלא מוון צ' סעודות ווע"פ^כ היו מערבין צבגלן ומחשיכין דהיינו במקומי כרב נחמן ט' אלמא עיקר עירוב צבגל ומחשיכין על התחום
 ווע"ג דלגבי עירוב עשירים הן דהא מציתם יואלץ על כך ויש להן פת אפ"ה שרי כי לית ליה שליח לערב ז' צבגליו: **מסני** נמי דיקא. כרב נחמן
 דלר' יהודה במקום פלוני עשיר לא וכי פליג אדר"מ במקומי הוא דפליג: **מי שאלא**. כל דהו והחזיק צדק לעיר שמערבין שסמוכה לעירו
 לטוף ד' אלפים ויכול אדם לילך מוון לזו ע"י עירוב: **והחזירו חברו**. דל"ל עת חמה הוא עת לינה הוא דללקמן (ג). **הוא מותר לילך**. למחר לאותה
 עיר אחרת וכל בני עירו אסורין: **שיש לו צ' פאים**. אחד צוה ואחד צוה והיה רוצה לילך לציתו שצביר אחרת מע"ש ולשצות שם בשצת ולא
 י"א מציתו אדעתא דקניית שציתה צבוק התחום ולחזור אלא אדעתא למיזל עד התם והחזירו חבירו: **איהו כיון דנפק לאורחא**. משום הליכה
 ממש ולא משום לערב צבגליו הוה ליה עני ויכול לומר שציתמי צבוק התחום ויסיים מקום היניכר לו שם. ופלוגתא דלמורחא היא לקמן (ס) איכא
 למ"ד דאפילו לא אמר נמי (י) כיון דאנן סהדי דהתם צעי למיזל כמאן דלמא דמי וע"כ צבגל אמר מידי עסקינן דהא דלא קתני ואמר שציתמי
 במקום פלוני ועוד מדפליג ר"מ עלה ואמר הרי זה חמר גמל ש"מ צבגל אמר שציתמי במקום פלוני עסקינן דהא ר"מ מודה צעני. וא"ת ר"מ
 עשיר חשיב ליה להאי דמשום דהחזיק צדק פורתא לא משוי ליה עני א"כ דעשיר חשיב ליה ר"מ חמר גמל אמאי הא צביתו לא רצה לקנות
 דהא אמר שציתמי צבוק התחום ושם לא יכול דהא לאו עני הוא ולא יזוז ממקומו מיציעי ליה אלא צבגל אמר עסקינן ור"מ נמי עני משוי
 ליה ומשום דלא אמר כלום מספקא ליה אי דעתו לקנות שציתה צבוק התחום או שמא חזר צו לגמרי מליך למחר לאותה העיר ודעתו לקנות
 שציתה צביתו הלכך חמר גמל הוא: הנה עשירים נינהו. ואפילו אמרו שציתתו במקום פלוני אסור דאי לא אמרו פשיטא. אלמא כל במקום
 פלוני לר' יהודה עני אין עשיר לא ולהכי נקט יש לו צ' צמית דאי לא הוה ליה ציתתא התם לא הוה אמרינן כי לא אמר כמאן דלמא דמי
 דלמא קא דר ציה: הלכה כרבי יהודה. וכרב נחמן במקומי: הוה אפי מארטיבנא. רגיל דאתי בכל שצת מארטיבנא לפומבדיתא
 והיה

(א) [לקמן גב.] (ב) [שם].
 (א) [שם]. (ב) [שם]. (ג) [שם].
 (א) [שם]. (ב) [שם]. (ג) [שם].

הגהות הב"ח

(א) גבי ר' מאיר (והא"ה)
 חז"מ ו"כ גירסת רש"י
 ואה"כא: (ב) רש"י ד"ה
 ומחשיכין וכו' דהיינו
 במקומי כרב נחמן
 ומחשיכין על התחום כ"ל
 ומינא אלתא עיקר עירוב
 צבגל נחמק: (ג) בא"ד כי
 לית ליה שליח לערב צפת
 יערב צבגליו: (ד) ד"ה
 איהו כיון וכו' איכא למאן
 דלמא דאפי' לא אמר נמי
 ועל כרחך ברבא אמר
 איהו מערב מידי
 עסקינן כיון דאמר סהדי
 דהתם בעי למיזל כמאן
 דאמר דמי חזא ללא
 קמי:

מוסף רש"י

מתני ליה ד' חייה בר
 אשי. ממני. אחד עני
 ואחד עשיר. צמילתיה
 דר' יהודה (ועליו מ.)

מוסף אילן או גדר

א. אמר שציתמי צעיקרו,
 דאמר שציתמי צעיקרו,
 מש"ה עני עשיר לא.
 חז"מ ר"פ. ב. דלא נחא
 ליה להפריש מתני' דהוה
 שאמרו מיירי במכיר וכו'
 ובתנא דהיבתי פלוגתא דר'
 מאיר ור' יהודה בשאני
 מכיר, ונחא ליה טפי
 למימר דהא נמי בשאני
 מכיר וסתם לן כרב מאיר
 דסתם מתני' כותיה, והודו
 קאמר דהא דאמינא לך
 לאו דברי הכל היא אלא
 מחלוקת רבי מאיר ורבנן.
 קטניא. ג. אליבא דר'
 יהודה שסובר שאפילו
 העשיר יכול לערב בלא
 רגל ולא פת במקום פלוני,
 מה זה ששינוי שאמרו
 להקל על העשיר לערב
 בפת. ט. שאינו יכול
 לערב צבגליו עד שילך
 שם, והקילו עליו שיוכל
 לערב בפת על ידי שלוחו.
 שם. ה. אלמא לאו
 במחזיק בדרך, אלא
 ברוצא לקנות שציתה.
 טז. דמיירי שהוא
 חזרו בשעת קניית העירוב
 בין השמשות לתוך
 התחום הרבה כל כך שכל
 עירו נבלעת בתוך התחום.
 חז"מ ר"פ.
 לתחום. ט. לא קרי
 ליה עני. טז. ריטניא.

א. אמר שציתמי צעיקרו,
 דאמר שציתמי צעיקרו,
 מש"ה עני עשיר לא.
 חז"מ ר"פ. ב. דלא נחא
 ליה להפריש מתני' דהוה
 שאמרו מיירי במכיר וכו'
 ובתנא דהיבתי פלוגתא דר'
 מאיר ור' יהודה בשאני
 מכיר, ונחא ליה טפי
 למימר דהא נמי בשאני
 מכיר וסתם לן כרב מאיר
 דסתם מתני' כותיה, והודו
 קאמר דהא דאמינא לך
 לאו דברי הכל היא אלא
 מחלוקת רבי מאיר ורבנן.
 קטניא. ג. אליבא דר'
 יהודה שסובר שאפילו
 העשיר יכול לערב בלא
 רגל ולא פת במקום פלוני,
 מה זה ששינוי שאמרו
 להקל על העשיר לערב
 בפת. ט. שאינו יכול
 לערב צבגליו עד שילך
 שם, והקילו עליו שיוכל
 לערב בפת על ידי שלוחו.
 שם. ה. אלמא לאו
 במחזיק בדרך, אלא
 ברוצא לקנות שציתה.
 טז. דמיירי שהוא
 חזרו בשעת קניית העירוב
 בין השמשות לתוך
 התחום הרבה כל כך שכל
 עירו נבלעת בתוך התחום.
 חז"מ ר"פ.
 לתחום. ט. לא קרי
 ליה עני. טז. ריטניא.

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

א) [לעיל מו. תפוסת ס.].
 ב) וני לטיל לבי: לה.
 ג) נמלה דא דא. א) [לעיל
 נא:]. ד) גי' נר"ל לה.
 ה) [לעיל נא:]. ו) [דף נא:].
 ז) נא: ד"ה ליה. ח) רש"ל
 מ"ו, ט) [נ"ל כי קשיא לר"י
 וכו']. י) [לפי גירסת רש"ל
 שלשה דברי תוס' ד"ה לומר
 וד"ה ממאן ה"ב ניהא ליה.
 בעמוד ב' דה"ל].

גליון הש"ס

גב' יש לו ד' אמות או
 לא. עין לקמן דף ס ע"ב
 תד"ה כאן שכלתה וכו':
 שם אפי' ה"ב ניהא ליה.
 עין לעיל דף לב ע"ב ודף
 לה ע"א:

מוסף רש"י

הנותן את עירובי יש
 לו ד' אמות. כלומר
 ארבע אמות שסביבו הו'
 לכו ממוקפות מחילתו, ובי
 הכי דהנותן את עירובו
 ציבת שמקטפו בתחום
 ומקטפו מן לתחום מילין
 כדלמדין לקמן בבבלי
 מעבדן (ס"א). אפי' עיר
 גדולה מהלכן את כל
 קטנה כו' הא נמי לא ארבע
 אמות וכו' לכו ציבת ומי
 לאמרי מחוץ לתחום צדק
 התחום (ע"פ ר"ב). הויל
 ומינין לקטע שם שצ"ה
 יש לו ארבע אמות דהויל
 והנהו ארבע אמות מיעילין
 בתחומה וכו' לכו בתחומה
 (וע"פ ר"ה).

מוסף תוספות

א. אלמא נותן עירובו
 להחמיר היא. רש"י.
 ב. ומשום הא [דמיך
 חריבה] לא מפרדיך כלילין
 שיש להקל בכל נותני
 עירוב שלא יטרוהו ללכת
 שם, אבל אם איתא דבכל
 נותני עירוב אין להם ד'
 אמות הא הוה ס"ד
 דחשיבא חומרא. רש"י.
 ג. בטלה לה חוקת הדין
 והוי הוא עשירי ושוב אמי
 יכול לומר שביחתי
 במקום פלוני. תוס' ר"י.
 ד. דרב יוסף מביירא ליה
 דאחור טעם מירבא כוחו,
 דכשומר לו כך הוא
 מתיישב לגמרי מליך
 מחמת הקירות או מחמת
 החום. תוס' ר"י. ה. אבל
 החזירו מטעם זה לא קנה
 עירוב. דנתיישב לגמרי
 כדפרישתי ולא עני הוא.
 ש. ו. והיינו יתר על כן
 דקאמר. ש. ז. [ד' פשטע
 לישנא דאפי' שמוחזר
 שהטעם הוא גמרי. ש.
 ח. ואפי' מירבא. ש.
 ט. אל. ע"כ היינו לרב
 יוסף ואלביא דר' יוסי בר'
 יהודה. ש. י. [ד' לרבה
 היינו יפ' ח. ש.

והיה יושב ערב שבת צנינו ואומר שציתמי צנינתא מקום מסוים היה
 בין שני החומות: מאי דעסיך. דעשיר את ואמרת שציתמי במקום
 פלוני: והא אמר רב נחמן. דלא שרי ר' יהודה אלא במקומי ומינא
 כותיה דרב נחמן לעיל: שבת. שקונה שציתמי צנינו יס לו ד' אמות
 לקניית בית לצד מאלפים לכל רוח:
להחמיר הוא. דמפסקי ארבע אמות:
בתנאי מי שאלא. מעירו לילך בעיר
 אחרת שמערבין בה שסמוכה לעירו
 צתוך ד' אלפים: הוא מוסר לילך.
 ואע"פ שלא אמר כלום כדפרישתי
 לעיל ד' דכיון שיש לו לשם ציבת ודאי
 לא עקר דעתו מהליכתו ומחיון לקנות
 שציתמי צקוף התחום והוי כעני
 האומר שציתמי במקום פלוני וקנה
 דלא עני הוא דהחזיק צדקן ולרבי
 מאיר ודאי עני הוא ואי אמר הוי קני
 אצל השתא דיכול היה לערב ולומר
 שציתמי במקום פלוני ולא אמר
 מספקא לן אי הוה דעתו לקנות
 שציתמי צקוף התחום או ציבתו והרי
 שצין צימו לטוף התחום אצל אלפים
 שמעבר צימו לצד השני הפסקי דשמא
 צקוף התחום קנה ומסוף התחום
 נמי לא קנה אלפים לצד עיר האחרת
 שמא לא קנה שציתמי כאן כי אם
 ציבתו: גב' טינא נמי פסי. דכשיש
 לו ב' ציבים וצביניהן שני תחומי שבת
 עסקינן: כיון שהחזיק צדקן קנה
 עירוב. אף אם לא אמר שציתמי
 צקוף התחום וחזר: יתר על כן.
 אפילו לא החזיק צדקן אלא אמר לאלת
 והחזירו חזרו ואמר לין פה: לומר
כ"ע לא פליגי דלרבי. שיאמר לו חזרו
 לין פה דקדמתי דהשתא צדק' יהודה
 והחזירו חזרו דהשתא ודאי ישמע
 צינה וחמה הוא דהדר ציה ודעמיה
 למקני שציתמי צקוף התחום ואע"פ
 שלא אמר אצל אם חזר מעצמו איכא
 למימר נמלך ולא קנה שציתמי לשם
 דאפילו גלוי דעתא ליכא והרי הוא
 כצני עירו: כי פליגי להחזיק. והיינו

האי דהק"ה החמיר הוא. ואם תאמר תשיקני ליה לשמואל דקוף כיצד
 מעבדין [לקמן דף סא]: דאמר שבת בעיר חריבה לרצון מהלך
 את כולה וחזקה לה אלפים אמה הניח עירובו בעיר חריבה אין לו
 ממקומו אלא אלפים אמה א' וי"ל מכל מקום צבתמא כי אורחיה כשאין
 נותן עירובו בעיר חריבה הוי להקל:
לומר כ"ע פליגי דצריך. פי'
 ר"ת לומר עת חמה הוא
 ועת צינה הוא דכיון שהחזירו מטעם
 זה אם כן כיון דעמו לילך כשמעבור
 חמה וצינה ולא יאל מתורת עני אצל
 אם צלל טעם החזירו אם כן לגמרי
 נתיישב מליך ואלא מתורת עני אע"פ
 שהחזיק צדקן ורבי יוסף אמר להחזיק
 כולי עלמא לא פליגי דלרבי כי פליגי
 לומר דקצר רבי יוסף כיון שמתנת חמה
 וצינה הוא חזר אם כן נתיישב לגמרי
 מליך ואלא קנה העירוב לרבי יהודה
 אלא כשחזר צלל טעם פ' יתר על כן
 אמר ר' יוסי דאפילו הכי קנה עירובו
 והוה ליה לרב יוסף למנקט כי פליגי
 צאזמר אלא נקט צמילתיה דרב יוסף
 לומר אגב מילתיה דרבה ודייק רב
 יוסף מדלל חזק ר' יהודה עת צינה
 ועת חמה ורבי יוסי חזק:

במאן אזלא הא דאמר עזרא. אף
 על פי שמוחזר מוחזק כמאן
 כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי. מלשון
 אע"פ דייק ד' לחזר מחמת חמה וצינה פ'
 ולא קנה עירובו לרבי יהודה ו
 לא אמר דלכ"ע צני רבה שיאמר
 עת צינה הוא ואי דאמר עת צינה לא
 שייך לשון אע"פ ופי' זה דחוק ופי'
 אחרון דרש"י נראה לר"י עיקר:
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

אם א מיי פ"ו מהל'
 עירובין הלכה כ' טור
 ש"ע א"ח סי' מי טעוף ג:
 ע ב ג מיי שם טור ש"ע
 שם טעוף ה:

רבינו חננאל

ואמר שביחתי במתא
 פלוני, א"ל אביי כמאן
 כרב חסדא דאמר מחלוקת
 במקום פלוני ור' יהוד'
 מתי. והא רב נחמן
 [פליג] עליה ותניא
 כותיה. א"ל הירי כו.
 אמר רבי בר חמא הרי
 אמר שבת יש לו ד'
 אמות. פי' (ל' המניח
 עירובו יש לו ד' אמות אי
 לא. ופשיט רבא דיש לו,
 מיתנין לו אמר לערב
 בתי. כלומר להניח עירוב
 בפת אלא להקל על
 העשירי. מכלל שוה וזה
 שוין. וא' אמרת המניח
 עירוב אין לו ד' אמות
 הא להקל הוא, להחמיר
 הוא, שהרי הפסיד ד'
 אמות. אלא שפסד מיני' יש
 לו. ורבי בר חמא סבר הא
 ניהא ליה דלא ניטרה.
 מתינין מי שיצא לילך לעיר
 שמועבדין בה כו. כבר
 פירשנה למעלה. תניא
 כותיה דרב חונא מי שיש
 לו שני בתים וצביניהן שני
 תחומי שבת כיון שהחזיק
 בדרך קנה עירוב במקום
 שסיים שביחתי, דברי ר'
 יהוד'. יתר על כן א' ר'
 יוסי ב"ר יהודה אפי'
 מצאו חבירו וא' לו לין
 פה פת חמה או עת צינה
 הוא, למחר משכים
 והולך. אמר רבה אם
 החזיק שצריך לומר
 שביחתי במקום פלוני
 כולי עלמי לא פליגי
 דצריך. דכיון דהוה אזיל
 באורחא אפי' שהחזיק
 צריך לומר. כי פליגי במי
 שאמר שביחתי במקום
 פלוני אם צריך להחזיק.
 ר' יהודה א' צריך. ר' יוסי
 ב"ר יהודה אומר אינו
 צריך. ורב יוסף אמר
 האומר שביחתי במקום
 פלוני שצריך נמי להחזיק
 כולי עלמי לא פליגי
 דודאי צריך. כי פליגי
 במחזיק צריך לומר
 נמי שביחתי במקום פלוני
 אי לא, ר' יהוד' א' צריך,
 ר' יוסי ב"ר יהוד' א' כיון
 שהחזיק בדרך אפי' שלא
 אמר שביחתי במקום
 פלוני קנה שביחתי במקום.
 ואסיקנא כרב יוסף. דרב
 יהודה בר אישתתא אייתי
 לרב נתן בר אושעיא
 כלכלה דפירי, כי קאזיל
 שבקיה עד דנחית לדרגא
 והחזיק להוליכה. א"ל
 בית הכא קדים זיל דרוב

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

לומר כמאן אזלא הא דאמר עזרא
 הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר
 אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי יהודה רב יהודה
 בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נתן בר אושעיא כי הוה
 אזיל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה בית הכא למחר קדים ואזיל
 כמאן

עירובין דף נ"ב ע"ב

שו"ע סי' שצ"ח סעי' ה'

2000 אמה

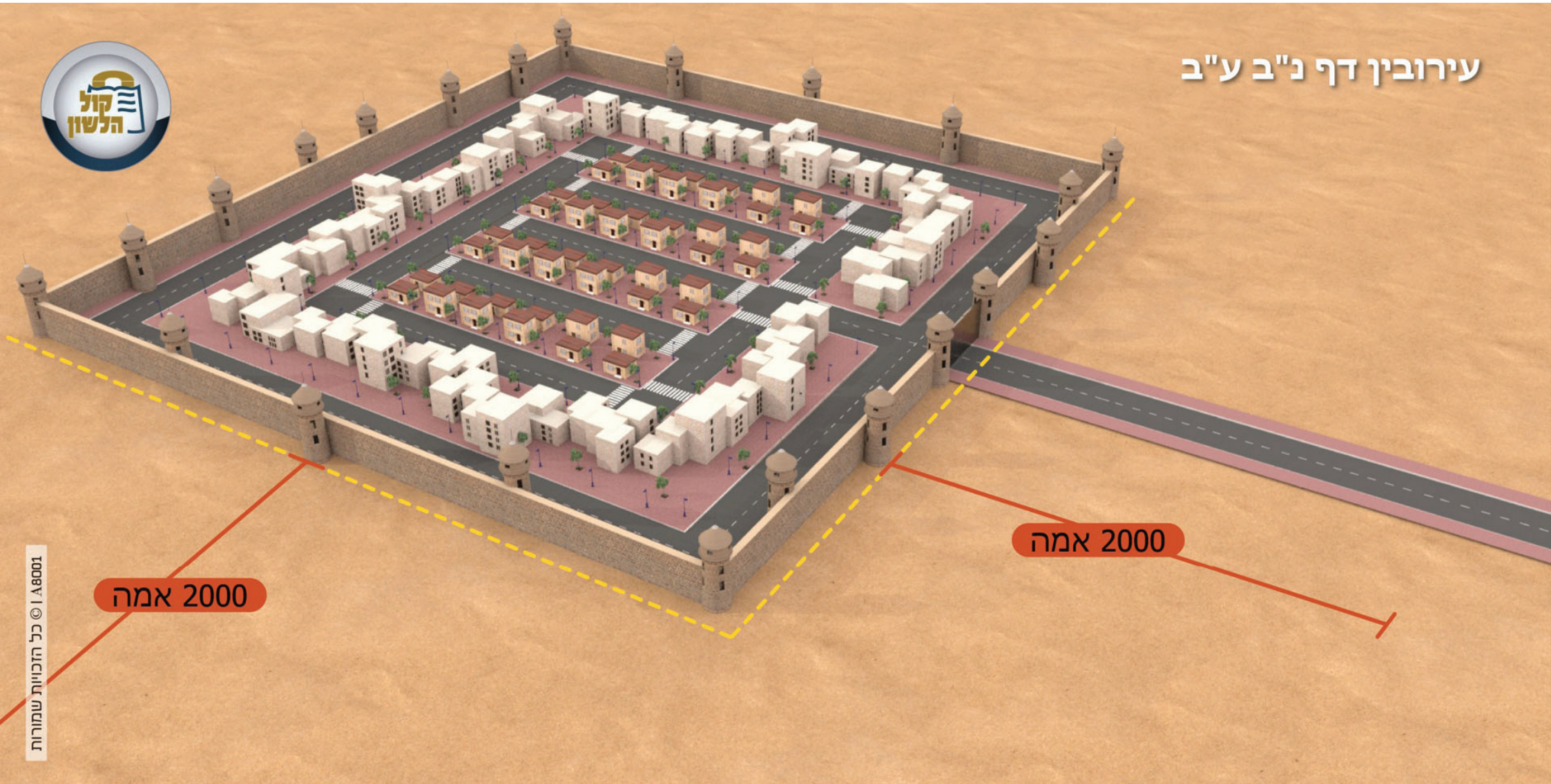
2000 אמה

"בית נכנס בית יוצא זכו' מוציא אין את המדה כנגדן"

[להלכה נחלקו השו"ע והרמ"א אם מזרדין מהעיר או משבעים אמה ושיריים אחרי העיר]

עירובין דף נ"ב ע"ב

2000 אמה

2000 אמה

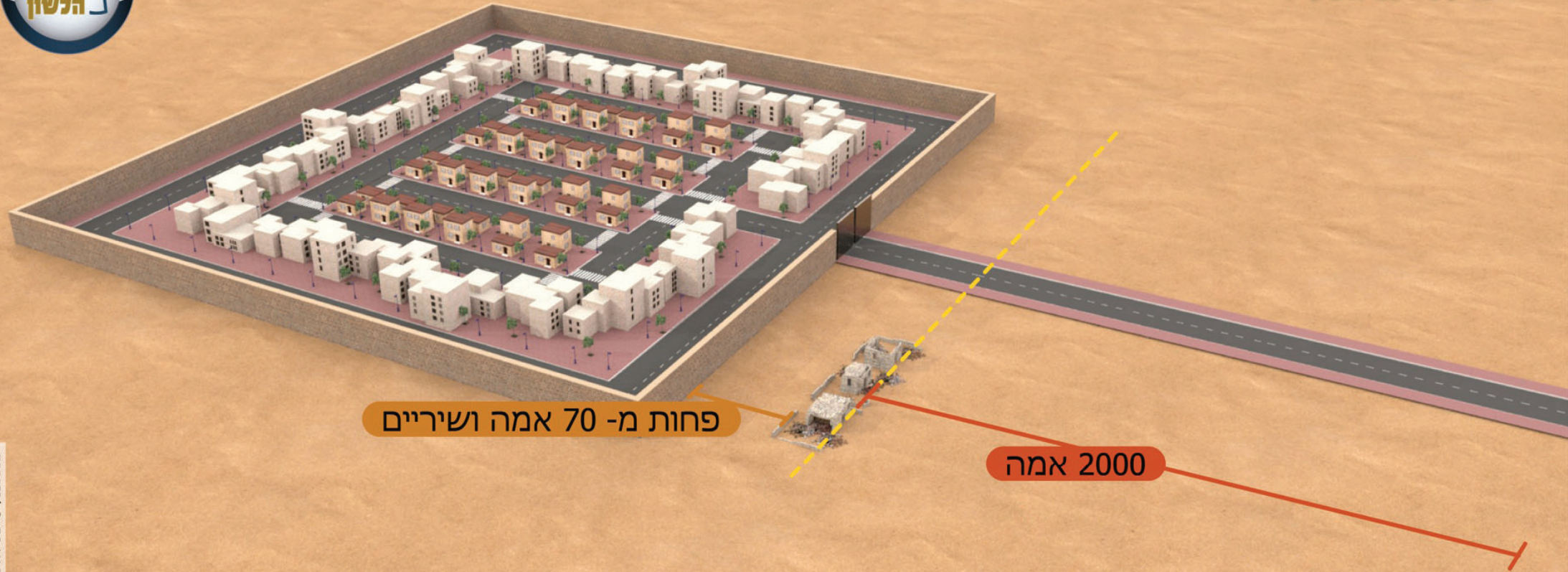
© כל הזכויות שמורות 18001

פגום נכנס פגום יוצא וכו' מוציא אין את המדה כנגדן

עירובין דף נ"ב ע"ב

שו"ע סי' שצ"ח סעי' ו'

פחות מ- 70 אמה ושיריים

2000 אמה

היו שם גדודיות גבוהות עשרה טפחים וכו' מוציאין את המדה כנגדן